

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-20C/11/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1106200087
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Miškolci
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1106200087.30

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Mariánom Miškolcim v spore žalobcu: W. M., I.: XX.XX.XXXX, Z. O. XX, XXX XX G., zastúpená: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., sídlo: Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava, IČO: 36 836 460, proti žalovanému: 1/ Športový klub JAČÍ DYCH HIMALÁJSKY KLUB, so sídlom: Lovinského 43, 811 04 Bratislava, IČO: 484 565 94, zastúpený: Mgr. Šimon Boka, advokát a spoločník B.K.F. advokátska kancelária, v.o.s., so sídlom: Zelinárska 8, 821 08 Bratislava, IČO: 31 364 527, 2/ UNIQA Personenversicherung AG, so sídlom: Untere Donau Str. 21, 1029 Viedeň, Rakúsko, IČ: FN 92933t, zastúpená: VALIŠ LEGAL, s.r.o., so sídlom: Mostová 185/2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 834 611, o zaplatenie 38 896,44 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti žaloby o zaplatenie istiny vo výške 28 896,44 Eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 19.06.2005 do 31.12.2008 a vo výške 9,5% ročne zo sumy 10 000 Eur od 01.01.2009 do zaplatenia zastavuje.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietla.

III. Žalovanému 1/ sa priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Žalovanému 2/ sa nepriznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 02.01.2006 domáhala voči žalovaným zaplatenia sumy 38 896,44 Eur s úrokom z omeškania od 11.06.2005 do zaplatenia. Neskorším podaním upravila petít žaloby tak, že žiadala priznať úroky z omeškania vo výške 6% ročne zo sumy 38 896,44 Eur od 11.06.2005 do 31.12.2008 a vo výške 9,5% ročne zo sumy 38 896,44 Eur od 01.01.2009 do zaplatenia. Následne vo svojom ďalšom podaní uviedla, že v návrhu, ako aj pri zmene petitu návrhu, došlo k preklepu, keď namiesto dátumu 19.06.2005 ako začiatku plynutia úrokov z omeškania bol uvedený nesprávny dátum 11.06.2005.

2. Žalobkyňa svoj návrh zdôvodnila tým, že dňa 11.05.2005 počas horolezeckého výstupu v Tibete zomrel manžel žalobkyne L. M.. Pán L. M. bol od roku 2002 členom žalovaného 1/, pričom naposledy uhradil členský príspevok dňa 21.03.2005. Uhradením členského príspevku podľa podmienok garantovaných žalovaným 1/ mu bolo garantované poistenie, ktoré zahŕňalo aj náklady na transport do miesta bydliska v prípade úmrtia, a to až do plnej výšky. Žalobkyňa po smrti manžela prostredníctvom konzulátu v Číne a iných zahraničných subjektov zabezpečila prevoz pozostalého manžela na územie Slovenskej republiky a oznámila poistnú udalosť žalovanému 2/. Predložila žalovanému 2/ všetky doklady a požiadala o refundáciu nákladov vo výške 49 168 USD, ktoré vynaložila na prevoz manžela do miesta trvalého pobytu. Žalovaný 2/ uhradil žalobkyni sumu 12 168 USD. Pretože žalovaný 1/ garantoval

v prípade uhradenia členského príspevku určité výhody alebo poistenie a tento svoj prísľub daný manželovi navrhovateľky nesplnil, zodpovedá tak za vzniknutú škodu, resp. bol povinný plniť tak isto ako žalovaný 2/.

3. Žalovaný 2/ žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť.

4. Žalovaný 2/ uviedol, že pán L. M. bol členom Rakúskeho Alpského Zväzu a prostredníctvom neho bol poistne chránený u žalovaného 2/. Poistná ochrana sa vzťahovala iba na štandardný spätný prevoz zosnulého do domovskej obce na základe skutočných nákladov. Namietal výšku uplatnených nákladov spojených so spätnou prepravou pozostaleho na územie Slovenskej republiky a skutočnosť, že navrhovateľka nepostupovala podľa poistných podmienok. Žalovaný 2/ ako poisťovateľ uzavrel s účinnosťou od 01.01.2003 s rakúskym subjektom Osterreichischer Alpenverein (ďalej len OEAV) Rámcovú zmluvu o poistení č.2314/090534 v prospech tretích osôb. Poistná ochrana manžela žalobkyne začala po uhradení posledného členského príspevku opätovne plynúť dňa 25.03.2005. K poistnej udalosti došlo dňa 11.05.2005, pričom žalobkyňa sa obrátila na žalovaného 2/ dňa 18.05.2005. So žiadosťou o koordináciu prevozu telesných pozostatkov manžela žalobkyňa žalovaného 2/ nekontaktovala, ale prevoz organizovala samostatne, nie štandardných spôsobom. Dňa 24.05.2005 žalobkyňa zaslala žalovanému 2/ vyúčtovanie záchranárskych nákladov a žiadosťou zo dňa 24.05.2005 požiadala žalovaného 2/ o plnenie celkových nákladov vo výške 49 168 USD. Žalovaný 2/ uhradil navrhovateľke záchranárske práce vo výške 12 468 USD. V dôsledku porušenia poistných podmienok mohol žalobkyni vzniknúť len nárok na náhradu za samostatne organizovaný prevoz vo výške 750 EUR. Nároky uplatňované v konaní žalobkyňou preto žalovaný 2/ považoval za nedôvodné a nepodložené. Aj keď žalobkyňa nebola účastníkom samostatného poistného pomeru, ako osobe oprávnenej by jej vznikol nárok len po splnení príslušných poistných podmienok.

5. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 24.10.2014, č.k. 20C/11/2006-703, rozhodol tak, že vo výroku I. a II. zamietol návrh žalobkyne proti žalovanému 1/ a zároveň uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ trovy konania a právneho zastúpenia, vo výroku III. a V. zaviazal žalovaného 2/ na zaplatenie žalobkyni časti žalobou uplatnenej sumy spolu s príslušenstvom vrátane trov konania a právneho zastúpenia a vo výroku IV. vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol.

6. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 13.12.2018, č.k. 9Co/144/2015 - 754, rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie voči žalovanému 1/ vo veci samej potvrdil, a vo zvyšku zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd v Bratislave uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie, ktoré by malo byť zamerané na zisťovanie skutočnej výšky nákladov spojených s repatriáciou telesných pozostatkov zomrelého pána M. na územie Slovenskej republiky v zmysle podmienok stanovených v poistnej zmluve na základe rakúskeho práva. Zároveň Krajský súd v Bratislave uložil súdu prvej inštancie skúmať majetkové, sociálne, osobné, zárobokové a iné pomery žalobkyne pre účely riadneho rozhodnutia súdu o výške trov konania.

7. Vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia žalovaný 1/ uviedol, že žalovaný 1/ nedal žiadnu príčinu pre podanie žaloby voči nemu, pričom od samého začiatku bolo zrejmé, že ide o poistnú udalosť, za ktorú zodpovedá žalovaný 2/. Na strane žalobkyne neexistuje žiaden dôvod osobitného zreteľa, ktorý by preukazoval výnimočnosť okolností a zakladal tak opodstatnenie postupu podľa § 257 CSP. Žalobkyňa nemôže spravodlivo požadovať, aby žalovaný 1/, ktorý konanie neinicioval a ktorý dôvodne bránil svoje právo, nedostal náhradu trov konania, ktoré musel sám účelne vynaložiť. Žalobkyňa je pritom spoločníčkou a konateľkou dvoch obchodných spoločností (TT-CAR, s.r.o. a FELIKS, s.r.o.), pričom v prvej pôsobí už od roku 2005 a v druhej pôsobí od roku 2012. Uvedené spoločnosti v posledných piatich rokoch dosiahli tržby v rozpätí 10 miliónov až 17 miliónov Eur a zisk 88 000 Eur až 350 000 Eur. Zároveň bola žalobkyňa v rokoch 2007 až 2019 spoločníčkou tretej spoločnosti (TT-CAR Senica, s.r.o.).

8. Žalobkyňa vo svojom podaní doručenom súdu dňa 06.09.2023 zosumarizovala jednotlivé náklady, ktoré sama uhradila v celkovej sume 36 700 USD. Žalobkyňa uviedla, že sa vzdáva svojho nároku na preplatenie nákladov za pracovnú cestu do Lhasy v sume 2 100 USD a honoráru v sume 4 000 USD, taktiež že je ochotná odstúpiť od úhrady nákladov za transport do Shanghaia v sume 3 200 USD. Poukázala tiež na skoršie vyjadrenie žalovaného 2/, že porovnateľné prevozné náklady sa odhadujú v rozpätí 5 000 až 10 000 Eur, ako aj na návrh žalovaného 2/ zo dňa 10.11.2005, že je ochotný vyplatiť žalobkyni sumu 10 000 Eur, pokiaľ sa vzdá všetkých ostatných nárokov v tejto veci. Zároveň

žalobkyňa žiadala, aby súd nárok na náhradu trov konania stranám nepriznal v zmysle § 257 CSP, kedy za dôvody hodné osobitného zreteľa považovala nielen samotnú smrť blízkej osoby, ale aj prenesenie úlohy zabezpečenia transferu pozostatkov nebohého manžela na žalobkyňu zo strany žalovaného 2/. V dôsledku takéhoto postupu žalovaného 2/ musela žalobkyňa požiadať o pomoc Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky, čím sa priamo vylúčila jej možnosť ovplyvniť výšku vzniknutých nákladov s prevozom pozostatkov. V závere svojho podania žalobkyňa uviedla, že sa vzdáva svojho pôvodného nároku v sume 36 700 EUR a žiada nahradiť požadovaný nárok sumou 10 000 Eur, ktorá jej bola už skôr žalovaným 2/ ponúknutá.

9. Podľa § 124 ods. 1 zákona číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

10. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Podľa čl. 11 ods. 3 Podmienok UNIQA pre úrazové poistenie Klipp & Klar, úrazovými nákladmi sú v prípade smrteľného úrazu náklady na prevoz telesných pozostatkov do miesta posledného pobytu v Rakúsku.

15. Podľa čl. 6 bod 2.3. Rámcovej zmluvy, sa hradia plné náklady na prepravu telesných pozostatkov zosnulého do miesta posledného pobytu.

16. Podľa čl. 6 bod 2.4 posledná veta Rámcovej zmluvy, prepravné náklady sú transportné náklady zosnulého do miesta jeho posledného trvalého pobytu.

17. Podľa čl. 6 bod 2.5 Rámcovej zmluvy, prepravu podľa bodov 2.1., 2.3., 2.4. organizujú zmluvné organizácie uvedené na SOS karte, inak budú preplatené maximálne do výšky 750 EUR.

18. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisu, a to návrh č.l.1-3, príkaz na úhradu č.l. 6, úmrtný list č.l. 7, ponuka členstva č.l.8-9, platobný príkaz č.l.12, žiadosť o plnenie č.l.14, list Uniqa č.l.15-17, list č.l.18, kalkulácia nákladov č.l.19-20, potvrdenie o úhrade č.l.21, list Uniqa č.l.116-120, hlásenie poistnej udalosti č.l.121-125, stanovisko žalovaného 2/ a 3/ č.l.135-144, odpoveď žalobkyne č.l. 180-183, potvrdenie o úhrade členského č.l.185, podmienky úrazového poistenia Uniqa č.l.186-200, osobitné podmienky poistenia č.l.201-202, úplné znenie rámcovej zmluvy č.l.203-208, odpoveď žalobkyne č.l.219-223, zhrnutie žalovaného 2/ č.l.244-253, prihláška č.l.255-256, vyjadrenie žalobkyne č.l.257-261, vyjadrenie žalobkyne č.l.279-316, zhrnutie žalovaného 2/ č.l.328-338, pokladničný doklad č.l.359-361, vyjadrenie žalovaného 2/ č.l.464, vyjadrenie žalobkyne č.l.657-670, vyjadrenie žalovaného 2/ č.l.677-683, odvolanie žalobkyne č.l.707-710, odvolanie žalovaného 2/ č.l.712-719, vyjadrenie žalovaného 1/ č.l.735-741, vyjadrenie žalobkyne č.l.791-796, vyjadrenie žalovaného 1/ č.l.830-836, všeobecné podmienky úrazového poistenia č.l.867-875, vyjadrenie žalovaného 2/ č.l.999-1004, záverečná reč žalovaného 2/ č.l. 1098-1100, záverečný návrh žalobkyne č.l.1104-1106, výsluch svedka B. M. a výsluchom navrhovateľa, pričom ustálil nasledovný skutkový stav veci.

19. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 22.10.2002 uzavrel žalovaný 2/ s Österreichischer Alpenverien (ďalej len OEAV) ako poistníkom Rámcovú zmluvu o poistení č. 2314/090534 v prospech tretích osôb - členov tuzemskej sekcie OEAV, ako aj pre členov zahraničných sekcií OEAV. Poistná ochrana pre manžela žalobkyne pána L. M. začala plynúť od 25.03.2005, v zmysle čl. 7 Poistnej zmluvy. Dňa 11.05.2005 došlo počas horolezeckého výstupu na horu Čo oju v Tibete k vzniku poistnej udalosti, a to k úmrtiu pána L. M.. Žalobkyňa dňa 12.05.2005 poverila Ministerstvo

zahraničných vecí SR zabezpečením prevozu telesných pozostatkov jej manžela na územie Slovenskej republiky. Dňa 18.05.2005 žalobkyňa oznámila vznik poistnej udalosti žalovanému 2/. Žalobkyňa dňa 24.05.2005 faxom doručila žalovanému 2/ kalkuláciu nákladov na záchrannú akciu a doklad o úhrade. Dňa 06.06.2005 žalobkyňa poukázala na účet uvedený pánom Y. N. sumu vo výške 1 173 794 Sk za prepravu telesných pozostatkov manžela žalobkyne. Listom zo dňa 10.06.2005 žalobkyňa predložila žalovanému 2/ doklad preukazujúci zaplatenie nákladov spojených s transportom manžela žalobkyne na územie Slovenskej republiky. Žalovaný 2/ listom zo dňa 23.06.2005 vyzval žalobkyňu na doplnenie dokladov a zdôvodnenie úhrady sumy na účet pána Y. N.. Žalobkyňa listom zo dňa 21.07.2005 oznámila žalovanému 2/ číslo účtu, na ktorý žiadala poukázať poistné plnenie. Žalovaný 2/ poukázal na účet žalobkyne sumu 12 468 USD za vykonané záchrannárske práce. Listom zo dňa 10.11.2005 žalovaný 2/ predložil žalobkyňi návrh dohody na vysporiadanie ostatných uplatnených nárokov. Žalobkyňa oznámila žalovanému 2/ vznik poistnej udalosti dňa 18.05.2005. Žalovaný 2/ faxom žalobkyňi oznámil, že v prípade prevozu tela manžela žalobkyne je potrebné kontaktovať zodpovedné miesto žalovaného 2/ a požiadal žalobkyňu, aby oznámila príslušným organizáciám zabezpečujúcim prevoz tela, nech sa obrátia na žalovaného 2/. Uvedené žalobkyňa splnila, keď faxovou správou zo dňa 18.05.2005 (č.l. 293) požiadala konzula Slovenskej republiky v Číne, aby vo veci transportu nebohého manžela na územie Slovenskej republiky kontaktoval priamo žalovaného 2/. Výsluchom svedka pána Petra Stana bolo preukázané, že po vzniku poistnej udalosti telefonicky kontaktovali žalovaného 2/ a bolo im oznámené, že prevoz je nemožný a nereálny, ale keď chcú, môžu ho zahájiť. S prípadnými potrebami sa majú obrátiť na úrady v Číne, prípadne na Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky, pričom refundácia bude poskytnutá v plnej výške po preukázaní nákladov. Žalobkyňa v konaní taktiež preukázala, že v plnom rozsahu uhradila vyúčtované náklady na prepravu telesných pozostatkov svojho manžela na územie Slovenskej republiky, pričom vynaloženie uvedených nákladov, ani ich výšku, nemohla žalobkyňa ovplyvniť.

20. Medzi stranami nebolo sporné, že na manžela žalobkyne sa vzťahovala poistná ochrana na základe Rámцovej zmluvy o poistení uzavretej medzi žalovaným 2/ a OEAV, ani skutočnosť, že dňa 11.05.2005 došlo k vzniku poistnej udalosti manžela žalobkyne krytej poistnou zmluvou. Žalovaný 2/ ako poisťovateľ poskytol žalobkyňi ako osobe oprávnenej v súlade s čl. 11 bod 2 Podmienok UNIQA pre úrazové poistenie Klipp & Klar poistné plnenie vo výške 12 468 USD.

21. Sporným sa javil uplatnený nárok žalobkyne na preplatenie nákladov na prevoz telesných pozostatkov jej manžela na územie Slovenskej republiky v žalobou uplatnenej sume 38 896,44 Eur.

22. Po vrátení veci súd opätovne vec prejednal a posúdil v zmysle pokynov daných mu odvolacím súdom. Napriek jednoznačnému záveru odvolacieho súdu na doplnenie dokazovania zameraného na zisťovanie skutočnej výšky nákladov spojených s repatriáciou telesných pozostatkov zomrelého manžela, žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali výdavky s tým spojené. Súd po vrátení veci uskutočnil viaceré pojednávania, avšak žiadne ďalšie dôkazy žalobkyňou neboli predložené, ani navrhnuté. Na poslednom pojednávaní konanom dňa 11.09.2023 súd dopytom a s poukazom na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu zisťoval, či žalobkyňa má návrhy na doplnenie dokazovania, resp. či má konkrétne dôkazy na preukázanie jej nárokov, avšak bezvýsledne. Právny zástupca žalobkyne výslovne uviedol, že žalobkyňa nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

23. Vzhľadom k podaniu žalobkyne, ktoré bolo doručené súdu dňa 06.09.2023, sa súd pri posúdení veci ako prvým zaoberal týmto podaním. Súd predmetný návrh žalobkyne zo dňa 06.09.2023 posúdil v zmysle § 124 ods. 1 CSP ako čiastočné späťvzatie žaloby. Za tým účelom súd dňa 07.09.2023 odoslal uvedené podanie žalovanému 2/. Na pojednávaní konanom dňa 11.09.2023 žalovaný 2/ potvrdil, že mu bolo predmetné podanie žalobkyne aj doručené, pričom voči vzdaniu sa nárokov žalobkyne v sume 28 896,44 Eur s príslušenstvom a ponechaním nároku len v sume 10 000 Eur bez príslušenstva žiadnym spôsobom nenamietal, ani neuviedol vážne dôvody, pre ktoré by so späťvzatím nesúhlasil. Z uvedeného dôvodu súd konanie v časti o zaplatenie 28 896,44 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% ročne zo sumy 28 896,44 Eur od 19.06.2005 do 31.12.2008 a vo výške 9,5% ročne zo sumy 28 896,44 Eur od 01.01.2009 do zaplatenia v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil a v ďalšom posudzoval len zostávajúcu časť nároku v sume 10 000 Eur bez príslušenstva (č.l. 1105).

24. Súd posúdil záverečný návrh žalobkyne, aby súd zaviazal žalovaného 2/ na úhradu sumy 10 000 Eur z dôvodu, že sám žalovaný 2/ toto plnenie navrhol (č.l. 1106), ako nedôvodný. V zmysle uvedeného

návrhu žalovaný 2/ uvádza, že štandardné náklady prevozu z Himalájí na územie Slovenskej republiky predstavujú sumu vo výške 5 000 až 10 000 Eur. V tomto prípade bol žalovaný 2/ ochotný vyplatiť žalobkyni sumu 10 000 Eur, ak sa vzdá všetkých ostatných nárokov voči nemu a zároveň ak podpíše pripojené vyhlásenie, a to aj bez vydokladovania skutočných nákladov na transport manžela na územie Slovenskej republiky. Žalobkyňa žiadne takéto vyhlásenie nepodpísala, ani ho nedoručila žalovanému 2/, čo na pojednávaní konanom dňa 11.09.2023 potvrdili právny zástupcovia žalobkyne a žalovaného 2/. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sama neprijala návrh žalovaného 2/ v primeranej dobe, a žalovaný 2/ na pojednávaní dňa 11.09.2023 výslovne uviedol, že na dohode už nemá záujem, ako aj z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala súdu opodstatnenosť a skutočnú výšku nákladov spojených s repatriáciou telesných pozostatkov manžela na územie Slovenskej republiky po vrátení veci odvolacím súdom, súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

25. Obsah návrhu žalovaného 2/, že zaplatí žalobkyni sumu 10 000 Eur, ak sa vzdá svojich nárokov, súd posúdil aj s ohľadom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že z obsahu predmetného návrhu nemožno vyvodíť záver o existencii nesporných skutkových tvrdení a dôvodnosti žalobou uplatneného nároku na úhradu sumy vo výške 10 000 EUR. Nakoľko z obsahu uvedeného návrhu vyplýva, že ide len o návrh, a nie skutkové tvrdenia strany, ustanovenia o nesporných skutočnostiach umožňujúcich priznať požadovaný nárok neboli súdom aplikované.

26. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobkyne je čo do základu a čo do výšky nedôvodný.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

30. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania žalovanému 1/ v plnom rozsahu, nakoľko mal za to, že na strane žalobkyne neexistujú vo vzťahu k žalovanému 1/ dostatočné dôvody hodné osobitného zreteľa na jej oslobodenie od povinnosti nahradíť trovy konania. Súd v zmysle záverov odvolacieho súdu, ktorým zrušil predchádzajúce rozhodnutie súdu vo veci, sa pokúsil o vykonanie výsluchu žalobkyne za účelom zisťovania jej majetkových, sociálnych, osobných, zárobkových a iných pomerov, avšak bezúspešne. Na pojednávaní konanom dňa 11.09.2023 právny zástupca žalobkyne na otázku súdu, či sa vie vyjadriť k pomerom žalobkyne uviedol, že tieto nepozná a je mu len známe, že je spoločníčkou dvoch spoločností. Následne písomným podaním doručeným súdu dňa 12.09.2023 oznámil, že žalobkyňa sa pojednávania za účelom jej výsluchu nezúčastní a k otázke svojich pomerov vypovedať nechce a želá si ukončenie súdneho konania bez jej ďalších výpovedí. Žalovaný 1/ svojím podaním zo dňa 26.09.2023 uviedol, že žalobkyňa je spoločníčkou dvoch spoločností, ktoré dosahujú pomerne značné tržby presahujúce minimálne 10 miliónov Eur ročne, ako aj zisky pohybujúce sa vo výške minimálne 100 000 Eur ročne, pričom výška obchodného podielu žalobkyne v spoločnostiach presahuje 30%, resp. 50%. Uvedené tvrdenia súd v zmysle § 185 ods. 2 preskúmal z verejne prístupných registrov a zistil, že tvrdenia žalovaného 1/ sú pravdivé. Na základe takto získaných informácií súd posudzoval dôvody hodné osobitného zreteľa u žalobkyne vo vzťahu k žalovanému 1/ a dospel k záveru, že nie je daný dôvod na jej oslobodenie. Súd tiež prihliadol na právoplatné ukončenie súdneho konania vo vzťahu k žalovanému 1/, kedy žaloba bola voči nemu zamietnutá z dôvodu, že žalovaný

1/ nebol pasívne vecne legitimovaný. Je pritom právom žalobkyne určiť okruh subjektov, ktoré chce žalovať. Tomuto jej právu však zodpovedá aj povinnosť znášať náklady v podobe trov konania v prípade jej neúspechu. Žalovaný 1/ od samého začiatku tvrdil, že nie je pasívne vecne legitimovaný, na čo žalobkyňa žiadnym spôsobom nereagovala a konanie voči nemu nezastavila. Žalovanému 1/ pritom v súvislosti s jeho neželanou účasťou v konaní vznikali prirodzené náklady na jeho právne zastúpenie, ktoré by mu vznikať nemuseli, pokiaľ by žalobkyňa správne vyhodnotila neexistenciu jeho pasívnej vecnej legitimácie. Nepriznanie trov konania žalovanému 1/ len z dôvodu straty manžela v dôsledku jeho tragického úmrtia, akokoľvek je táto skutočnosť pre pozostalých devastujúca, by bolo v rozpore s právom strany na náhradu nákladov, ktoré v konaní strana vynaložila. Osobitne vtedy, ak žalobkyňa bola od samého začiatku právne zastúpená, sama určila okruh žalovaných subjektov, dotknutý subjekt od počiatku namietal svoju pasívnu vecnú legitimáciu a konanie voči nemu bolo aj následne právoplatne skončené pre neexistenciu pasívnej vecnej legitimácie. Vzhľadom k uvedenému, ak aj z dôvodu, že žalobkyňa nielen že nepreukázala svoje majetkové, sociálne alebo osobné pomery odôvodňujúce oslobodenie od povinnosti znášania trov konania, ale naopak boli preukázané pomery žalobkyne jej účasťou v dvoch prosperujúcich obchodných spoločnostiach, má súd za to, že náhrada trov konania voči žalovanému 1/ je dôvodná a spravodlivá, a to aj s ohľadom na osobnú tragédiu žalobkyne, ktorej bola vystavená.

34. Súd v zmysle § 255 ods. 2, 256 ods. 1 a § 257 CSP nepriznal náhradu trov konania žalovanému 2/, nakoľko mal za to, že na strane žalobkyne existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre ich nepriznanie. V zmysle záverov odvolacieho súdu, ktorým zrušil predchádzajúce rozhodnutie súdu vo veci, súd pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliada okrem majetkových, sociálnych, osobných, zárobkových a iných pomerov na dôvody, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu ich práva na súde a ich postoj v konaní. Súd pri posudzovaní nároku žalovaného 2/ na náhradu trov konania prihliadol na správanie strán bezprostredne po vzniku poistnej udalosti a jej nahlásení zo strany žalobkyne žalovanému 2/. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa nahlásila riadne poistnú udalosť žalovanému 2/ a naďalej s ním v rozsahu požadovanom žalovaným 2/ komunikovala. Žalovaný 2/ faxom žalobkyňu oznámil, že v prípade prevozu tela manžela žalobkyne je potrebné kontaktovať zodpovedné miesto žalovaného 2/ a požiadal žalobkyňu, aby oznámila príslušným organizáciám zabezpečujúcim prevoz tela, nech sa obrátia na žalovaného 2/ (č.l. 291-292). Uvedené žalobkyňa splnila, keď faxovou správou zo dňa 18.05.2005 (č.l. 293) požiadala konzula Slovenskej republiky v Číne, aby vo veci transportu nebohého manžela na územie Slovenskej republiky kontaktoval priamo žalovaného 2/. Žiadne ďalšie inštrukcie, ani pokyny žalovaného 2/ žalobkyňu v konaní preukázané neboli. Naopak bolo preukázané, že to bol práve žalovaný 2/, ktorý ponechal žalobkyňu zabezpečovať všetky okolnosti týkajúce sa transportu samostatne, bez akýchkoľvek pokynov alebo inštrukcií zo strany žalovaného 2/. Súd sa v tomto rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobkyne a za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval práve konanie žalovaného 2/, ktorý mal vedomosť o zámere žalobkyne zabezpečiť transport nebohého manžela na územie Slovenskej republiky z Číny, a napriek tomu zostal absolútne nečinný. Žalovaný 2/ je veľkou poisťovacou spoločnosťou so značnými skúsenosťami a poznatkami, ako postupovať v obdobných prípadoch. Žalovaný 2/ po oznámení zámeru žalobkyne o transport tela na územie Slovenskej republiky tento transport nielen že nezabezpečil, ale ani z pozície svojich skúseností a možností veľkej poisťovacej spoločnosti žalobkyňu nepomohol a neposkytol rady, ako má pri transporte pokračovať. Rovnako žalovaný 2/ žalobkyňu neupozornil, že takýto transport musia vykonávať subjekty výslovne uvedené na SOS karte žalovaného 2/, ako ani ju neupozornil o ďalších poistných podmienkach, ktoré by ako oprávnená osoba v súvislosti s transportom mala splniť. Prakticky žalovaný 2/ nechal celý transport výlučne na žalobkyňu, bez toho, aby jej poskytol akékoľvek inštrukcie, pokyny alebo usmernenia. Výsluchom svedka pána B. M. bolo preukázané, že po vzniku poistnej udalosti telefonicky kontaktovali žalovaného 2/ a bolo im oznámené, že prevoz je nemožný a nereálny, ale keď chcú, môžu ho zahájiť. S prípadnými potrebami sa majú obrátiť na úrady v Číne, prípadne na Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky, pričom refundácia bude poskytnutá v plnej výške po preukázaní nákladov. Uvedené iba potvrdzuje pasivitu žalovaného 2/ a zakladá práve dôvod hodný osobitného zreteľa pri posúdení opodstatnenosti nárokov na náhradu trov konania žalovaného 2/. Súd v zmysle § 257 CSP môže vo výnimočných prípadoch nepriznať náhradu trov konania, pričom takáto výnimočnosť môže spočívať ako v okolnostiach prejednávanej veci, tak i v okolnostiach na strane strán sporu. Súd práve s ohľadom na tieto okolnosti vzniknuté bezprostredne po úmrtí manžela žalobkyne, ako aj s ohľadom na ďalší postup strán, najmä však žalovaného 2/ ako odborne spôsobilej osoby, vyhodnotil povinnosť žalobkyne nahradiť trovy konania žalovanému 2/ podľa § 255 CSP ako neprímerane tvrdé. Z

uvedeného dôvodu súd vyhodnotil povinnosť žalobkyne nahradiť trovy konania žalovanému 2/ tak, že žalovanému 2/ z dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalobkyne trovy konania nepriznal.

35. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).